

Til fangst af krager og skader er norsk kragefælde den mest kendte type. Høgefælder er ikke meget udbredt, og af bemærkningerne til § 17 fremgår, at der fremtidig kun i særlige tilfælde vil blive tale om at anvende disse fælder. I såvel krage- som høgefælder fanges fuglene i uskadt tilstand.

Ifølge de gældende bestemmelser skal fælder efterses mindst tre gange daglig. Dette lader sig imidlertid vanskeligt gennemføre i praksis, og det må være tilstrækkeligt, at der finder eftersyn sted to gange som nærmere angivet i stk. 2, 1. pkt.

Det vil ikke kunne undgås, at dyrearter som pindsvin, skovmår, egern og større dyrs unger lejlighedsvis går i fælderne, hvorfor der i stk. 2 foreslås optaget en bestemmelse om, at fredede arter, der fanges i fælderne, straks skal frigives. Bestemmelsen omfatter såvel pattedyr som fugle.

Ved fangsten skal de i forslaget § 14 omhandlede bestemmelser, der tager sigte på at forebygge, at hjælpeløs yngel tilføjes unødigt lidelse, iagttages.

I stk. 3 foreslås landbrugsministeren bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om fældernes indretning og anvendelse. Med denne bestemmelse tilsigtes der tilvejebragt sikkerhed for, at fælderne indrettes således, at de fangne dyr ikke lemlæstes eller dræbes, jfr. § 18, stk. 1. Reglerne bør bl. a. indeholde bestemmelser om dimensioner for de forskellige typer af fælder, herunder om kassefælders indgangsåbning, der højst bør være 30 × 30 cm. Bortset fra høgefælder skønnes det ikke påkrævet at anvende levende lokkefugle i fælderne, hvorfor nærmere bestemmelse herom bør optages i reglerne. Endvidere kan det være formålstjenligt at medtage vejledning om fældernes anvendelse i praksis, herunder om hvorledes fælderne mest hensigtsmæssigt kan placeres i terrænet, hvilket sidste f. eks. ved fangst af væsel, løkat og ilder spiller en afgørende rolle.

Til § 19.

Stk. 1 svarer til JL. § 25.

Stk. 2, der er en ny bestemmelse, foreslås medtaget under hensyn til, at drukning af sæler må anses for dyrplageri.

Til § 20.

Bestemmelserne i stk. 1 og 2 svarer til JL. § 27, dog at det i stk. 1, litra b, omhandlede forbud bør være gældende fra 1. maj i stedet for 31. maj. Den under 9. oktober 1931 mellem Danmark og Sverige afsluttede overenskomst angående visse bestemmelser til beskyttelse af jagtbare trækfugle er ikke til hinder for, at forbudet mod motorbådsjagt ved ky-

sterne – bortset fra Øresund – som foreslået kommer til at omfatte tiden 1. maj – 30. september. Ifølge udenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 41 af 22. februar 1932 angående grænseforholdene i sundet begrænses Øresund mod nord af en linie mellem Gilbjergshoved-Kullen og mod syd af en linie mellem Stevns fyrtårn-Falsterbo pynt. Øresund omfatter således Kalve-boderne og en del af Køge bugt, jfr. Ø.L.D. af 29. februar 1952 (U.1952.649), hvorved det blev fastslået, at den ved JL. § 27, litra a, fastsatte sydlige afgrænsning af Øresund må forstås som den gennem Aflandshage gående breddekreds.

Bortset fra spættet sæl er alle sælearter fredet hele året, jfr. § 26, stk. 1, 2. pkt., sammenholdt med § 27, stk. 1, litra b.

Bestemmelsen i stk. 3 er ny og har til formål at forhindre jagt fra bl. a. speedbåde.

Til § 21.

Bestemmelserne er nye.

Forbudet tager for så vidt angår luftfartøj, herunder helikopter, navnlig sigte på at udelukke fuglejagt fra fly på søterritoriet. Forbudet mod jagt fra motordrevet køretøj omfatter jagt fra såvel personautomobil som jeep, traktor m. m. Beskydning af klovbærende vildt må efter forslaget dog foretages fra køretøjet, når dette holder stille, og motoren er standset.

Når det ikke er fundet påkrævet at forbyde jagt på klovbærende vildt fra holdende motorkøretøj, skyldes det, at dette vildt hovedsagelig jages i skovene, hvor det kan være forbundet med stort besvær at komme vildtet på skudhold. På større skovdistrikter er det imidlertid af hensyn til skovdriften nødvendigt med et begrænset personale at holde vildtbestanden nede på et passende niveau, og det synes derfor ikke rimeligt at afskære skovbruget fra at kunne beskyde det klovbærende vildt fra motordrevet køretøj, når dette holder stille.

Såfremt der til krybskyttejagt på klovbærende vildt benyttes motorkøretøj, vil reglerne om konfiskation kunne bringes i anvendelse, idet det i almindelighed må anses som en skærpende omstændighed, at der ved udøvelse af den ulovlige jagt er benyttet motorkøretøj, jfr. bemærkningerne til kap. X.

Til § 22.

Bestemmelserne er nye.

Jagtudøvelse på de i stk. 1, 1. pkt., og i stk. 2 omhandlede måder kan ikke anses for stemmende med god jægermæssig optræden og foreslås derfor forbudt. Dog findes det ikke rimeligt at forbyde beskydning af klovbærende vildt fra de i stk. 1, 2. pkt.,